

Sirrin tarina v. 2004

Sirri syntyi alkukesällä aivan tavallisena kurkena Rautalammin Vihtaniemessä. Sillä oli äiti, isä ja sisar. Siis aivan normaali kurkiperhe. Sirrin kesä sujui pitkään tavanomaisesti. Äiti ja isä opettivat Sirrille kurjen elämässä tarvittavia taitoja. Ruuan hankintaan kului suuri osa Suomen valoisasta kesäpäivästä. Välillä käytiin synnyinsuon lähellä olevalla viljapellolla, välillä taas etsittiin sammakoita ja kalanpoikasia läheiseltä lahdelta. Usein herkuteltiin hyvän marjakesän antimista ympäröivissä metsissä.

Sitten tuli aika aloittaa lentoharjoittelut. Kaikki meni aluksi kuin pitikin. Sirri ehti todennäköisesti jo kuulla suurten siipiensä aiheuttaman ilmavirran huumaavan suhinan. Se juopui vapaudesta, jonka se koki, kun sen hoikat jalat ensimmäisen kerran jättivät maan kahleet.

Julma kohtalo oli tuhota Sirrin elämän

Mutta sitten armoton kohtalo puuttui peliin. Kuin tyhjästä Sirrin eteen ilmestyi este, jota se ei ehtinyt väistää. Raju isku kohdistui sen vasempaan siipeen. Ontosti rusahtaen yksi suurista siipiluista murtui ja Sirri tunsu putoavansa.

Tämän jälkeen Sirrin elämä muuttui täysin. Onnettomuuden jälkeiset ajat olivat täynnä tuskaa. Siipi tuntui kuitenkin hiljalleen parantuvan. Ensimmäiset lentoharjoitukset kertoivat kuitenkin Sirrille ja sen perheelle karun totuuden. Sirri ei koskaan enää lentäisi. Se olisi tuomittu jäämään tänne ja kohtaamaan lähestyvän talven ja sen mukanaan tuoman hyisen lopun.

Ravintoa Sirri sai toipilasaikanaan jonkin verran, mutta sen yleiskunto laski selvästi. Enää se ei jaksanut harjoittaa siipiään. Lisäksi se joutui muuttoaikaan sanomaan hyvästit perheelleen, jonka vaisto sai liittymään ohilentävään kurkiauraan.

Sirri turvautui ihmisiin

Sirri oli yksin. Kunnes kohtalo puuttui peliin toisen kerran. Jokin selittämätön seikka ajoi Sirrin yhä useammin läheisen maatalon pihapiiriin. Aluksi talo tarjosi sille turvallisuuden tunteen, mutta myöhemmin myös helppoa lisäravintoa sen muuten niukkaan ruokavalioon.

Talon asukkaat olivat koko kesän seuranneet kiinnostuneina kurkiperheen elämää. Kurjenpoikasen ilmestyttyä pysyvästi oleskelemaan talon läheisyyteen he aluksi ryhtyivät antamaan sille jyvää. Syksyn edistyessä hiipi epävarmuus kuitenkin kurjesta huolehtivien sydämiin. Mitä tehdä, jos talvi pääsee yllättämään?

Sattuma pelasti Sirrin

Onneksi kohtalo tarttui ohjaksiin vielä kerran. Rautalampilainen lintuharrastaja sattui liikkumaan alueella ja hän huomasi Sirrin. Hän otti selvää linnusta ja tiedotti lentokyvyttömästä Sirristä alueen muille lintuharrastajille. Sirrin pelastustoimet suoritettiin parisen viikkoa tapahtuman jälkeen.

Aluksi Sirri otettiin kiinni ja toimitettiin suonenjokelaisen maatilan tyhjäin talliin odottamaan jatkotoimenpiteitä. Eläinlääkärin tarkastuksessa Sirri todettiin pysyvästi lentokyvyttömäksi ja lisäksi sen oikea jalka oli lievästi tulehtunut.

Ensimmäisinä päivinä Sirri ei suostunut syömään mitään, mutta jo kolmantena päivänä hoitopaikan herkut alkoivat maistua koko ajan kiihtyvällä vauhdilla. Suuri kiitos tästä kuuluu Ilmari-isännälle, jonka väsymätön huolenpito sai kurjen lopulta hyväksymään kohtalonsa ja luottamaan ihmisiin. Tämän jälkeen Sirri kasvoi ja voimistui silmissä. Tällöin paljastui myös se, kuinka heikossa kunnossa se itse asiassa vangitsemishetkellä oli jo ollut.

Alun aliravitsemustilanne aiheutti välillisesti myös sen jalan tulehdustilan pahenemisen. Eläinlääkärin määräämällä antibioottilääkityksellä pahalta näyttänyt tilanne saatiin kuitenkin hallintaan ja lopulta parannettua.

Sirri oli majoitettuna maatilalla noin neljän viikon ajan, jolloin tilan omistava pariskunta pyyteettömästi uhrasi omaa aikaansa kurjenpojan parantamiseksi. Mutta tulos oli varmasti vaivan väärti. Sirri parantui ja ystävystyi etenkin Ilmarin kanssa. Taisipa Sirri lopulta luulla Ilmaria äidiksi. Niin hellyttäviä olivat ne hetket, jolloin Sirri söi ruokansa isännän kädestä ja antoi hyväillä itseään sylissä.

Vanhamäki mahdollisti siirron Ranualle

Mutta villin luontokappaleen paikka ei ole ihmisen luona. Tällä hetkellä Sirri on jo Ranuan eläinpuistossa. Ranualle ystävämme vietiin sen takia, että se on ainut paikka Suomessa, joka pystyy tarjoamaan SIRRILLE sille parhaiten sopivan ystävän. Toisen kurjen.

500 kilometrin siirto Suonenjoelta Ranualle sujui ongelmitta. Tärkeä lenkki siirtoketjussa oli MLL:n Pohjois-Savon piirin tarkoitukseen luovuttama pakettiauto, jota ilman siirto olisi ollut käytännössä mahdottomuus. Vanhamäki, joka on tottunut auttamaan apua tarvitsevia ihmislapsia, ymmärsi myös SIRRIN tilan. SIRRIN ja kaikkien SIRRiä auttaneiden puolesta suuret kiitokset Vanhamäelle korvaamattomasta avusta.

P.S. Ranuan eläinpuistosta kerrottiin SIRRIN sopeutuneen nopeasti uuteen asuinpaikkaansa ja syöneen normaalisti heti saapumisensa jälkeen.